Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26418
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Dixit abba ad eu cu loco. Si nos diligis esto nobiscu
unuro sciissimo scemate. Cui infantula. Vere si ñ
cistat mater mea. ultra ñ egredior de loco isto.
Ait abba. An amas nos plus. aut sponsum tuum.
Puella dixit. Heq; ego nouu illu. neq; ille me.
uos aut nouu. & uos amo. Verumtamen uos in dicite.
q̃ amatis me aut illu. Ille dixerit. Hos te amam
& xpm nrm. Puella ait. Et ego diligo uos & xm
urm. Sedens q̃ mat ei lacrimarũ flumina fun
debat. libenter audiens uerba puelle & abbe.
q̃a cu ess; infantula talia loqbat. Hec diu anno
septe cõpleuerat. q̃ndo cu abba huiumodi loq
bat. Ingemiscens aut mater ei & amare flen
ait puelle. Veni filia mea. eam ad domu. q̃a
iã uespascit. Puella respondit. Ego hic manebo
cu dna abba. Ait abbatissa puelle. Vade dna
uade. ad domu tuã. ñ poteris hic manere. ñ
te deuouueris xpo. Cui puella ait. Vbi est xpc.
Tc abba gratant ei dnica imaginẽ ostendit dicẽs.
Hec ẽ imago xpi. cui nos deuouum filia. Ygen
aut euphrasia deosculata ẽ dnica figura. rcvsa
dixit abbe. Vere ego deuoueo me xpo. & ultra
cu dona matre mea ñuadã. Dixit abbatissa.
Filia ñ habes ñ possis dormire. nec eni potes